

W i ſ a

Om twänne flickors gräſliga mord
i S:t Karins socken år 1879.

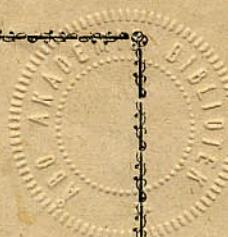
Författad och till tryck befoſtab

af

O. W. M—ſon.

Pris: 15 penni.

Åbo

Åbo
Västgöta
Gymnasium
1879

Åbo

Åbo Boktryckeri Aktiebolag, 1879.

Sjunges som: *Af huru länge räcka må o. s. v.*

v. 1.

Nu med sorg jag besjunga will
Om händelsen hur' den gick till;
Två grässliga mord man tänka må,
De hemlsta äro att höra på.

v. 2.

I Nummis socken det så hwad,
Ide långt borta från Åbo stad,
Att i Littois by, wälbekant den,
Å Pombo hemman stedde grymheten.

v. 3.

Invid landsvägen är denna gård,
Som rycka werft från sagde stad,
På en rymlig plan så ligger den,
Och sön att beståda utvändigen.

v. 4.

Den hemfska bragd der föröfwades,
 Som ingen kunde ana ens,
 Rysliga mord, mer än förwånande,
 Hvarom man knappast hört berättelse.

v. 5.

Då flickorna om aftonen
 Begåfwo sig till hwilan den,
 Ej wetande af farans stund,
 Som hotade dem i högsta grund.

v. 6.

Medan de hunnit slumra in
 Under mörka natten i sängen sin,
 Då hastigt uppbröts dörrarna,
 Som wäl woro igenstängda.

v. 7.

Nu inträdde uti rummet så,
 Mördarene med tillhugg då,
 Widtagande der sitt grymma dåd,
 Hvaraf en jämmer hördes hård.

v. 8.

Med deras tillhugg hårdt slogo de
 Och svårlijgen misshandlade,

Som nog hemft är att beskrifwa om
 Och lyfna äfwen för menniskom.

v. 9.

Hufwud, nacke äfvensom ögonen
 Af mördarene woro slagne,
 Mun, tunga samt och händerne
 Ja mer än grymt marterade.

v. 10.

Nu mycket blod utströmmade
 I rummet af de sargade,
 Och nödrop äfwen jäammerlig
 Hördes till rummet närmst invid.

v. 11.

Till hjelp med största skyndsamhet
 Hastades ju med pilsnabbhet,
 Då mördarene fönummo det,
 Begåfwo de sig bort i ett.

v. 12.

När nu annat folk tillstädeskom
 Och förbrytarene hunnit bort,
 Det hemfska dåd ren föröfwadt war,
 Men ingen af de ilfne qvar.

v. 13.

Förskräckelsen war nu allmän här,
Och rysslig syn att skåda der,
Ej wisté någon hwarthän mördarne
Begifvit sig på flyktene.

v. 14.

Undersökningar mång' hållits har,
Men ingen utredning wunnits klar,
Hwem härtill skyldig vara må,
Att hafwa funnat fängslas så.

v. 15.

Ethundra mark så får den man,
Som upplysning härom lemna kan,
Att faken blefwe utredd så,
Att brottet i dager komma må.

v. 16.

De mördade på sedligt wis
Sökte framfräswa sin lifstid,
Intet ondt af dem så hördes af,
Fastmer andres wänkap dem omgaf.

v. 17.

Med en beflaglig död nu de
Bortryckta blefwo från lifwets we,

Efter att hårdt lida singo wäl
De sista stunder de upplefwat här.

v. 18.

Så osäker vår lifstid är
När döden ož bortkalla plär,
Derför i tid war så beredd
Liksom på resan färdiglädd.

v. 19.

O mördare! så grym du är,
Betänk ännu i tiden här
Det grymma brott, som du begått,
Säframt du kristna namnet fått.

v. 20.

Ditt sammete lik af jern och stål,
Som ej väcker ånger i din håg,
Och påminner dig det grymma mord
Derför ej ännu du blifvit tillspord.

v. 21.

Nu skynda snabbt, bekänn ditt brott,
Ännu är nädetidens lott;
Ty påföljden ju wida hårdare
Bid dödsbädden blir dig allt svårare.

Här om v. 22.

Vår Gud, som här i nådens tid
 En syndare är huld och blid,
 Ledsgage os på dygdens stig,
 Der sanningen bekräftar sig.

v. 23.

Att sedan dödsmilten blir,
 Som fallar os från detta lif,
 Med glädje hädan siljas må
 Och saligheten så uppnå.